

Lương Sĩ Hằng

Phương Châm
Siêu Hình Tự Trị

PHƯƠNG CHÂM

SIÊU HÌNH TỰ TRỊ

*(Lời Đức Thầy Lương Sĩ Hằng tại Việt Nam, ngày
23- 10- 1978)*

Pháp VôVi bao gồm Càn Khôn Vũ Trụ : tự giác, tự
nguyện, tự trị.

Bây giờ con người của chúng ta hiện tại ta có cái gì
sẵn có đang nắm trong tay và đang trụ hóa ở thế gian
này.

Chúng ta có một hình hài duyên dáng : có đầu, có
tay, có chân, có ngũ tạng, lại có lý luận, thì trong
trí của mọi người ai cũng muốn hơn ai, và ai cũng
muốn giúp đỡ ai mà trong đó có phân ra Thanh và
Trọc.

Thanh là thuộc về nhẹ, thuộc về phần trí thức nhẹ và xây dựng cởi mở, còn phần trọc là phần hung hăng đánh đập rồi đi đến chỗ sát phạt sau cái sát phạt mới tìm tới sự công bằng.

Vậy bây giờ loài người đang thắc mắc ở chỗ nào? Đang đặt những câu hỏi gì?

Loài người nói rằng : tôi bây giờ đầy đủ rồi; trước kia tôi đói, tôi khổ, bây giờ tôi đầy đủ, có cơm ăn áo mặc, nhưng mà tôi không biết tôi ở đâu đến đây, chết rồi sẽ về đâu? Không biết tôi sẽ về đâu? Không biết tôi ở đâu đến đây? Tại sao người ta nói có ông Trời? Tại sao người ta nói có ông Phật? Tại sao người ta nói có ông Tiên, ông Thánh, ông Thần có trước?

Rồi tôi cũng tìm vào những Đạo Pháp để nghiên cứu xem coi thử:

- Ông Trời là ai? Nhưng mà cũng không tìm ra,
- Ông Phật là ai? Cũng chẳng tìm ra, nhưng mà chỉ có những hình nộm thì có.

Tất cả Thánh Thần ở thế gian trước cặp mắt tôi mở ra thấy điều là hình nộm với cái mỹ thuật trang hoàng thành hình tượng mà thôi, còn sự thật tôi không thấy!

Bây giờ làm sao để tôi thấy? Tôi đang khao khát sự này, bởi vì những người đã thấy cho tôi biết và tôi muốn thấy thay vì tôi tin mà không thấy. Thì tôi phải làm gì đây?

Tôi phải tự làm một cuộc cách mạng trong tư tưởng của tôi. Tôi phải xóa bỏ tất cả những gì nghe suông mà không thực hiện được. Bây giờ tôi phải tìm hiểu cách nào để thực hiện mau hơn và để mở cho tôi được thấy rõ hơn, chính mắt tôi thấy và tôi lại xét được bản

thân tôi.

Người ta nói rằng bản thân tôi là một Tiểu Thiên Địa hòa hợp với Càn Khôn Vũ Trụ, vậy thì tôi hòa hợp ở chỗ nào? Chắc tại tôi thiếu thanh tịnh. Bây giờ tôi phải tìm một phương pháp làm cách nào để cho tôi được thấy tôi càng sớm càng tốt và để cho tôi được thanh tịnh càng sớm càng hay, rồi tôi mới luận xét tới sự công bằng của Đấng Tạo Hóa đã cho tôi và thương yêu tôi. Thì trong sự thắc mắc kể trên tôi tin tưởng rằng mọi người cũng phải gặp phải đó, bây giờ chúng ta phải làm thế nào để sớm được thấy rõ? Chúng ta chỉ có thực hành.

- Ngoài sự thực hành không bao giờ thấy được
- Ngoài sự thực hành chúng ta không nên vội tin.

Nếu chúng ta vội tin là chúng ta tự chôn mình vào một

nơi eo hẹp hơn không tiến bộ, vậy thì chúng ta phải làm thế nào đây?

Chúng ta phải nhờ nhiều người, nhờ nhiều pháp môn, chúng ta truy tầm tìm ra pháp môn nào mau hơn, vắn tắt hơn, nhẹ hơn mà dễ hiểu mình hơn và sớm đạt thanh tịnh.

Thì chúng tôi xét rõ những pháp môn chúng ta đã chọn : đọc kinh kệ, cúng bái... Những điều mọi người nói đều là hay không ai nói dở hết, nhưng mà rốt cuộc, từ ngày chúng tôi tìm tới ngày nay và nghe thuyết giảng đến ngày nay, chúng tôi cũng chưa thấy chúng tôi là ai. Nhưng mà qua sự thực hành của Pháp Lý VôVi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp mà chúng tôi đã và đang hành cũng kiểm soát từng ly từng tí đến ngày nay, tôi tự thấy con người tôi đã có phần thay đổi rõ rệt hơn, là chính tôi đã kiểm chứng và tánh tình thay

đôi : tính ngạo mạn cũng đã tự giảm bớt, si mê đã thấy rõ sự si mê và sự đau khổ tủ nhục cũng thấy rõ, đó là đặt tôi vào những bài học tiến hóa đi lên không còn sự đau khổ.

Tôi lại ngược lại đi tìm được sự hạnh phúc trong khổ, tìm được sự thương yêu của Thượng Đế trong khổ, bởi vì các bạn thấy rõ cái khổ nó phải có cái sướng kèm theo, còn các bạn tìm cái sướng tự nhiên nó phải lạc vào cái khổ, chúng tôi đắm đắm vào trong khổ chúng tôi lại cảm thấy sáng khoái và sướng hơn, tâm hồn chúng tôi được cởi mở và những gì của người đi trước đã hành chúng tôi lại thấy rõ hơn.

Lúc nhắm mắt lại thấy ánh sáng và lúc thanh điện được bộc phát thì tôi thấy cả người được rút lên, rồi đi từ từ tôi mới thấy được nhà cửa, thấy được mọi vật tinh vi của Càn Khôn Vũ Trụ đã và đang sắp đặt cho

những quả địa cầu ở thế gian. Thì bây giờ nói như vậy các bạn cũng thấy là nó không đến đâu : ông nói chứ chắc gì có, nhưng mà phải thực hành mới có, thì cái bản tánh của các bạn không khác gì bản tánh của chúng tôi.

Bản tánh của chúng tôi cũng phải là đa nghi và phòng ngừa sự gạt gẫm, nhưng mà khi chúng tôi đã thực hành được cái pháp này rồi, tôi thấy chính mình khám phá, tự hành tiến mới thấy, còn nếu các bạn còn y lại nhiều thì không bao giờ thấy, chỉ nhờ đỡ thôi ! Có nhiều người thậm chí

- nhờ đỡ tới Chúa bao nhiêu triệu triệu lần,
- nhờ Phật bao nhiêu triệu triệu lần,
- nhờ Thánh Thần bao nhiêu triệu triệu lần,

Rốt cuộc giờ phút lâm chung không biết mình sẽ đi đâu ? Không biết ông Phật rước hay là Chúa rước hay là Thánh Thần rước, sự thật trong thâm tâm các bạn không làm chủ lấy các bạn. Nếu các bạn không chịu trở về thực chất của các bạn, các bạn không chịu trở về với nguồn cội căn bản của các bạn thì các bạn chưa thấy những trạng thái mà các bạn đã dự trong quá trình, rồi các bạn sẽ chuyển hướng tiến hóa lên từng cao hơn để hiểu rõ hơn những quý giá của trạng thái Chân lý dẫn tiến phần hồn tiến hơn.

Cho nên chúng tôi mượn cái pháp này tu và phải nghiêm chỉnh tinh tấn và chúng tôi thấy rõ lúc mà chúng tôi dãi dãi câu nệ thì chúng tôi thấy thụt lùi rõ ràng. Lấy cái gì kiểm trị mình bằng mình biết trị mình. Chúng ta ai cũng có gia đình mà tình thương của gia đình rất eo hẹp, rồi chúng ta thấy rằng tình thương đó là quá đủ. Không đâu các bạn : tình thương đó ở trong

một góc nào của Chân Lý mà thôi. Khi các bạn hiểu được hai chữ Chân Lý là vô cùng tận : *tu tới Tiên tới Phật còn phải đi tìm Chân Lý, không phải là nằm trong Chân Lý đâu ! Nhưng phải tu rồi mới thấy, phải đi rồi mới thấy giá trị của Chân Lý – cái Chân Lý hoài hoài từ Không tới Sắc, Sắc tới Không, cứ chuyển tiến mãi mãi trong Càn Khôn Vũ Trụ, chúng ta đã được hưởng một hơi thở vô cùng tận, nhân loại đã sống đồng nhịp của Càn Khôn Vũ Trụ, cái Thanh Khí Điện đã chuyển hóa trong mọi tâm hồn, rồi tới đó mà các bạn biết tán thối, biết ăn năn hối cải, thì cái hơi thở của các bạn phải Hư Không đang kiểm soát không? Mà Hư Không là Ánh Sáng vô cùng tận đời đời không bị tiêu diệt.*

Các bạn có cắt đứt được Hư Không không? Hư Không đang quản lý các bạn từ đầu chí chân, từ trong ra ngoài, nhưng mà các bạn không chịu thanh nhẹ như Hư Không, làm sao các bạn trở về Nguồn Cội được ?

Các bạn còn mê trong cảnh giới, mê trong một mặt và không hiểu được bề mặt, không hiểu được bề trái. Cái màu sắc chúng ta có kèm cái không sắc trong đó mới hiểu được. Cái Không nó có cái Có, mà cái Có nó cái Không. Cho nên Chân Lý là vô cùng tận ở nơi đó. Cho nên chúng ta phải tu mãi mãi, phải sửa tiến và chúng ta mới thấy rõ rằng Thiên Đàng không ở xa chúng ta và Tình Thương không ở xa chúng ta.

Nếu Tình Thương của Đấng Tạo Hóa mà xa chúng ta thì chúng ta đâu có âm thanh hóa giải. Hằng ngày các bạn đang tìm cái này làm, việc kia để hiểu mọi sự việc do chân tai trí óc các bạn thực hành, thấy thoải mái sao tôi làm hoàn thành một công chuyện rất tốt trong tinh thần xây dựng, thì tôi thấy rằng tôi được cởi mở, tôi thấy tôi được nhẹ nhàng dù thù lao hay không thù lao đi nữa, nhưng mà tôi thấy cái giá trị tôi nói hơn đồng tiền. Đồng tiền không thể sai khiến tôi được, bởi vì

trong cái tướng nó có cái tượng, trong cái Không mà nó lại sản xuất ra cái Có. Cho nên Hư Không luôn luôn làm chủ, Hư Không luôn luôn ở trong Tình Thương và Đạo Đức dìu dắt muôn loài vạn vật, dẫn tiến cho tới nơi tới chốn nếu mọi người bằng lòng tiến về Hư Không.

Cho nên Đấng Tạo Hóa đã nói rằng : “ Cha là các con, các con là Cha. Cha đang luân lưu trong huyết quản tế bào của các con, đang cùng bàn bạc với các con để dìu dắt các con tiến hóa”.

Thì ai làm chủ chúng ta bây giờ?

Hỏi trong mình các bạn người nào vắng Thượng Đế, người nào đã xa thực tế? Cái gì làm cho các bạn xa thực tế? Cái gì đã làm cho các bạn vắng Thượng Đế?

- Là cái Phàm Ngã mà thôi.

Cái bản tánh của các bạn nó bành trướng thì nó phải nặng, nó phải ô trược, mà lúc nó ô trược thì nó phải xa cái thanh, mà nó thanh nhứt định nó phải hòa thanh. Cho nên chúng ta ở trong sự hiểu biết của tiềm thức nhưng mà hiện tại nếu người không muốn tu làm sao thấy được cái mặt thật của mình. Nếu người không chịu tự sửa, cải tiến, làm một cuộc cách mạng của tư tưởng, bỏ tất cả những sự động loạn của thế gian để tìm tới thanh tịnh, thì làm sao hiểu được thực chất của mình là vô cùng tận.

Cho nên, sau sự thanh tịnh, chúng tôi đã tìm rõ thực chất của chúng ta : loài người là vô cùng tận. Khi các bạn hiểu loài người là vô cùng tận thì các bạn nên xây dựng Tình Thương và Đạo Đức, mà lấy Tình Thương và Đạo Đức để trở về tự trị thì quả địa cầu này nó mới tiến tới đại đồng. Đó, nếu mọi người hiểu chúng ta là vô cùng tận, thì chúng ta còn cướp giật của ai để làm

gì? Mưu mô sát phạt loài người để hưởng được cái gì? Bởi vì loài người chúng ta mỗi mỗi đều vô cùng tận, thì các bạn giết được ai? Các bạn nói ở đời các bạn cứu ai? Lấy súng cứu người ta, không đâu! Linh Hồn của nó vẫn luân hồi, Linh Hồn của nó vẫn học những bài học mắc cũng như rẻ: chua cay chát đắng ngọt bùi nó đều phải học để nó tiến hóa.

Tham Sân Si là những bài học quý báu của loài người để dẫn tiến loài người tiến hóa. Nhưng mà chúng ta tại sao tu kêu bỏ Tham Sân Si? Tu là cái phương thức lý thuyết Giáo lý kêu bỏ Tham Sân Si. Nhưng mà làm cách nào để bỏ Tham Sân Si?

Các bạn phải có cái pháp, cái pháp để giải Trục lưu Thanh.

Thì tại sao các bạn tham?

Các bạn chưa thấy thực chất các bạn, các bạn phải tham chớ! Nếu các bạn thấy cái thực chất các bạn vô cùng tận, các bạn cứ sản xuất vô cùng tận để hưởng suốt cuộc đời các bạn, các bạn tiêu hết được không? Của cải các bạn, các bạn xài hết trước khi các bạn ly thân không? Không bao giờ. Mỗi mỗi, mỗi người đều không bao giờ xài hết của cải của mình làm. Cho nên chúng ta làm mà chúng ta không kể ơn. Chúng ta sản xuất cho mọi người, và vì tình thương chúng ta làm, và vì cơ hội để cải tạo sự tiến hóa của phần Hồn của chúng ta, và đưa phần Hồn chúng ta ngày càng nhẹ, càng tiến hóa hơn và sửa tâm, sửa tánh, lập hạnh, đâu đó nó ở trong thanh bình.

Cái Huyền Cơ của Tạo Hóa là bản thể của các bạn ổn định thì lúc đó các bạn mới thực hiện được tình thương. Tình Thương là giá trị vô cùng tận. Vì lẽ đó, chúng tôi mới nghiên cứu để tu. Chúng tôi là phần tử

không phải là mê tín. Chúng tôi là những người chống báng tất cả sự mê tín, không tin nơi sự Tà Ma Quỷ Quái. Bởi vì chúng tôi biết rõ ràng nếu con người chết là Ma, thế chúng tôi cũng là Ma, nếu con người tu thành Phật, chúng tôi cũng sẽ làm được Phật, nếu con người đạt tới địa vị của Chúa, tôi cũng phải đạt tới địa vị của Chúa. Đó là cái hạnh tu dứt khoát, Bề Trên phải chứng cho chúng ta. Thì các bạn phải lập hạnh trong cái khổ trì kiên nhẫn các bạn mới tới nơi.

Cho nên cái phương pháp của chúng tôi đây là để cho mọi người nghiên cứu, nghiên ngẫm trong thực hành, chứ không phải lý luận buông xuôi, đọc nghe cho hay, nói nghe cho êm rồi đầu hoàn đó. Chúng tôi không làm điều đó. Chúng tôi phải thực hành để đi đến, không có ỷ lại. Chúng tôi biết có Bề Trên, chúng tôi biết có sự thanh trực, chúng tôi biết có sự trừng phạt nếu mọi người làm sai. Nhưng mà chúng tôi

không sợ những điều đó, chúng tôi sợ là chính chúng tôi làm sai và đi không đúng đường. Cho nên chúng ta phải lập hạnh và làm cho đúng, thì chúng ta mới thấy rõ sự tiến hóa do con người. Có khối óc con người mới nhìn nhận tất cả, nếu không có khối óc của con người không ai nhìn nhận điều gì hết. Thì chúng ta có một khối óc tinh vi vô cùng tận, chúng ta phải sửa cho nó tiến tới hòa hợp Hư Không để chúng ta làm việc nhiều hơn. Bởi vì con người có thể cứu rỗi con người, con người có thể xây dựng cả Càn Khôn Vũ Trụ, con người có thể thực hiện mọi Tình Thương và Đạo Đức cao quý hơn, của Chúa, của Thượng Đế đã để lại cho chúng ta.

- Nếu chúng ta chịu sửa mình, chịu phát tâm, thì sự đóng góp đó nó mới vững bền.
- Nếu chúng ta không chịu sửa mình, không phát tâm,

thì sự đóng góp đó nó không có giá trị.

Nhiều người viết sách, nhiều cuốn sách lý luận rất hay, rất cao siêu, nhưng mà không đóng góp được. Tại sao?

- Tại thiếu phương pháp thực hành.

Vì sự thắc mắc đó, chúng tôi đã tìm ra phương pháp thực hành để cho mọi giới bất cứ Đạo Pháp nào, bất cứ Tôn Giáo nào, chịu thực hành cái phương pháp này, thì những người đó sẽ hiểu rõ hơn cái Tôn Giáo của họ đang kính mến và họ sẽ đi tới đích mau hơn.

Chớ cái phương pháp VôVi này không phải là chỉ nơi chúng tôi mới luyện được. *Phương pháp VôVi này dành cho tất cả nhân loại khắp năm châu thế giới. Nếu người nào cũng quyết tu thực hành thì sẽ đi tới*

đích và sẽ làm mọi sự tốt cho bất cứ nơi nào mình trú ngụ đều thực hiện được Tình Thương và Đạo Đức trong căn bản của Thiên cơ Tạo Hóa.

Việt Nam, ngày 23-10-1978

Lương Sĩ Hằng